

ת"פ 65068/11/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אלמוג תמיר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65068-11-22 מדינת ישראל נ' תמיר

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	
נאשם	אלמוג תמיר ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב האישום בשל היעדר שימוע במסגרת טענה מקדמית.

רקע:

1. ביום 29.11.22 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973. על פי כתב האישום, העבירה בוצעה ביום 3.8.22.

2. במסגרת הדיון הראשון שנערך ביום 5.3.23, העלה הנאשם באמצעות באת כוחו טענה מקדמית אשר במוקד החלטה זו. ביום 30.3.23 הגישה המאשימה את תגובתה. ההגנה לא הגישה תגובה לעמדה זו עד למועד שהוקצב.

תמצית טענות הצדדים:

3. בדיון שנערך ביום 5.3.23, עתרה ב"כ הנאשם למחיקת כתב האישום כדלקמן:

"בתיק הזה לא נשלח מכתב יידוע. כתב האישום הוגש טרם ביצוע שימוע לנאשם.

עקב טעות הוא לא נמשך היום מיומן הדיונים. הדברים מנוהלים מול עורכת הדין לבנת.

בשלב זה מבקשת לדחות את הדיון כדי לקיים שימוע.

כתב האישום הוגש לפני ביצוע שימוע.

אני מבקשת מחיקה של כתב האישום."

4. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה לביטול כתב האישום וטענה כי ניתן לקיים השימוע בדיעבד, מבלי לבטל את כתב האישום. ב"כ המאשימה עמדה על דוקטרינת הבטלות היחסית החלה לטענתה בגין פגמים מסוג זה, ועל האפשרות לרפאם באמצעות סעד ראוי, לאחר שבית-המשפט יבחן את מכלול נסיבות הפגם ויאזן

עמוד 1

בין הנזק שנגרם לנאשם לבין מידת הפגיעה באינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה ציינה כי בניגוד לטענת ההגנה, מכתב היידוע נשלח לנאשם ואף נתקבל על ידו. נטען כי מכתב היידוע נשלח באמצעות דואר רשום בחודש ספטמבר 2022, התקבל בסניף הדואר בבאר-שבע ביום 23.10.22 (לאחר ניתוב בדואר המרכזי בירושלים), הועבר אל בית הנאשם ביום 31.10.22 (הנאשם לא היה בביתו והושארה לו הודעה) ונאסף על ידי הנאשם ביום 2.11.22.

ב"כ המאשימה ציינה כי עצם הגשת כתב האישום במועדו, למעלה מחודשיים לאחר שליחת מכתב היידוע, מלמד על רצונה הכללי לעמוד בהוראות החוק.

כמו כן, מסרה ב"כ המאשימה כי בתחילת חודש דצמבר 2022, נוהלו מגעים בין המאשימה לב"כ הנאשם, במסגרתם סוכם כי ההגנה תגיש "מכתב שימוע" בתוך זמן קצר ואילו המאשימה תתייחס לטענות אשר יעלו ממכתב זה, הגם שכתב האישום הוגש זה מכבר לבית-המשפט. ב"כ המאשימה ציינה כי לא התקבל כל מכתב טענות מטעם ההגנה, וזאת, גם לאחר בירור טענת ב"כ הנאשם מיום 5.3.23, לפיה המכתב נשלח לידי המאשימה באמצעות דואר אלקטרוני.

דיון והכרעה

5. יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירות פשע ומתן האפשרות לטעון במסגרת שימוע נגד הגשת כתב אישום, קבועים במסגרת **סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב)**, **תשמ"ב-1982** (להלן: "**חסד"פ**").

על פי הוראת ס"ק (א) רשות התביעה תשלח לחשוד בעבירת פשע את מכתב היידוע "**לפי הכתובת הידועה לה**".

על פי הוראת ס"ק (ג): "**נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה**".

על פי הוראת ס"ק (ד): "**חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת....**"

6. במקרה דנן מכתב היידוע נשלח "בחודש ספטמבר" וביום 31.10.22 הועבר אל בית הנאשם. הנאשם לא שהה אותה עת בביתו והגיע אל סניף הדואר ביום 2.11.22 שם קיבל לידי את המכתב.

הנאשם לא פנה אל המאשימה עד ליום 29.11.22, מועד פתיחת כתב האישום בבית המשפט.

7. הנה כי כן כתב האישום הוגש בבית המשפט 27 ימים לאחר קבלת מכתב השימוע בידי הנאשם ובמובן זה הפרה המאשימה את הוראות החוק שלעיל (ר' סעיף 60א(ד) לחסד"פ).

8. המאשימה, בתגובתה, מקבלת אחריות על הפרת הוראות החוק כאמור, אך עומדת על כך שבסופו של יום כתב האישום הוגש למעלה מחודשיים לאחר שליחתו בדואר רשום (ר' סעיף 60א(ג) לחסד"פ בדבר חזקת ההמצאה כדין - יב"ד), וכי מקור הגשת כתב האישום 3 ימים עובר לתום המועד הקובע הינו בטעות אצל המאשימה.

9. בית-המשפט העליון קבע לא אחת בעבר כי לא כל הפרה של כללי הצדק, מובילה מניה וביה לבטלות מעיקרה. בבואו של בית-המשפט לבחון הדברים, עליו לבחון את מידת ההפרה, חומרתה ונסיבותיה. [ר'

למשל רע"פ 4398/99 הראל נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3), 637 עמ' 644-645]

10. אשר לפגמים בהליך השימוע בפרט, עמד בית-המשפט העליון על קיומן של שתי גישות שלפיהן ניתן לתקן את הפגם באי קיום השימוע. ודוק, יפים לכאן דבריו של כבוד השופט י' עמית מבג"ץ 8066/18 אייל משיח נ' פרקליטות מדינה (נבו 22.01.2019):

"במקרים בהם יש לערוך שימוע לפי סעיף 60 לחוק, דרך המלך היא לקיים את ההליך לפני הגשת כתב האישום, ולא בדיעבד, לאחר שכתב האישום הוגש. ואולם, לא אחת נדרשות הערכאות הדיוניות לשאלה מהי תוצאתו של הפגם שנפל באי עריכת הליך השימוע. יש וריפוי הפגם נעשה בדרך של ביטול כתב האישום, והנחיית התביעה לערוך הליך שימוע, כפי שנעשה בענייננו. במקרים אחרים - נמצא מזור בדרך של השבת התיק לתביעה לצורך קיום הליך השימוע, בעוד שכתב האישום נותר על כנו"

11. בת"פ (מחוזי ב"ש) 8268/06 מדינת ישראל נ' שולמן אלכסיי (נבו 03.12.2006) בחן בית-המשפט בקשה לביטול כתב אישום בגין אי קיום שימוע. במקרה זה, נקבע כי:

"מטבע הדברים, שהייתה פתוחה בפני הנאשם אפשרות למסור גירסתו בחקירה, באופן שזכות השימוע שלו מוצתה, חלקית לפחות. ההודעה על הגשת כתב האישום, במועדה, לא נפלה איפוא על הנאשם כרעם ביום בהיר. אין מדובר בכתב אישום שהוגש במנותק מהחקירה, מרחק של חדשים ארוכים או שנים. בנסיבות אלה, היה דומה מצבו של הנאשם לזה של חשוד הנתון במעצר ומוגש נגדו כתב אישום, והפגם באי היידוע הינו טכני יותר מאשר מהותי. הוסף לכך את העובדה כי השימוע הראשוני אמור להיות מצומצם בהיקפו כמוברר, ואת אפשרות הגשתו מחדש של כתב האישום זהה, גם אם יבוטל תחילה, לאחר עריכת שימוע כנדרש. מול הפגם בפעולת הרשות עומד האינטרס הציבורי, הראשון במעלה, כי ההליך הפלילי ימוצה בעבירות פשע חמורות המיוחסות לנאשם, וקיום אפשרות ליתן סעד לנאשם בדרך של עריכת שימוע גם בשלב זה."

בעניין זה החליט בית-המשפט המחוזי כי הפגם בהעדר יידוע הנאשם על זכותו לשימוע, היה פגם טכני בעיקרו, ומשכך, הורה על ביצוע השימוע, לאחר הגשת כתב האישום, ולא לבטלו.

12. במקרה דנן, מועד ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם הוא 3.8.22, מכתב היידוע נשלח כחודש לאחר מכן, בספטמבר 2022, התקבל בפועל על ידי הנאשם כחודש לאחר מכן ביום 2.11.22 וכתב האישום הוגש 27 ימים לאחר מכן, ביום 29.11.22. כתב האישום הוגש כחודשיים לאחר שליחת מכתב היידוע.

13. לא הובאו נתונים ביחס למספר הפעמים בהם נחקר הנאשם ומה היה היקף חקירתו. ברם, נוכח סמיכות הזמנים (פחות מארבעה חודשים) בין מועד ביצוע העבירה (ומועד חקירתו, אשר הייתה, מן הסתם, לאחר מכן) ועד למועד הגשת כתב האישום, ברי כי לא ניתן לומר שכתב האישום נפל על הנאשם "כרעם ביום בהיר".

14. המאשימה ציינה בתגובתה כי מודעת לכך שקיומו של שימוע בדיעבד, אינו דומה לקיום שימוע אשר נערך עובר להגשת כתב אישום והדגישה מחויבותה לפעול בהגיונות וכי תשמע את טיעוני ב"כ הנאשם בנפשו הנפשה.

15. מכלל האמור, עולה תמונה לפיה מדובר בהפרה מינורית יחסית מצד המאשימה - כתב האישום הוגש 3 ימים לפני תום מועד 30 הימים שעל פי סעיף 60א(ד) לחסד"פ, ולמעלה מחודשיים מיום שליחת מכתב היידוע בדואר רשום. אין המדובר בהפרת זכות שנעשתה בזדון או בטעות מהותית הנוגעת לסיווג העבירה

שבתיק, אשר בגינה לא הייתה כוונה אפרוירית לקיים השימוע מלכתחילה. המאשימה מכירה כאמור בטעותה ומחויבת עתה לקיים שימוע בלב פתוח ונפש חפצה.

16. על בית-המשפט לבחון האם עוצמת ההפרה, כשלעצמה מלמדת על הצורך בקבלת הבקשה לביטול כתב האישום, או שמא ניתן לרפא הפגם על ידי דחיית המענה לכתב האישום וקיום השימוע בדיעבד, בתוך 30 ימים, כשכתב האישום עומד על כנו.

17. **האם יש מקום לקיים שימוע בדיעבד?**

נימוקי ההגנה בקשתה לביטול כתב האישום, מבוססים אך על 2 נסיבות עובדתיות: **א.** אי קיום השימוע **ב.** לא נשלח מכתב יידוע.

ברם, כפי שנלמד מתגובת המדינה, מכתב היידוע נשלח, ואף נתקבל 27 ימים עובר להגשת כתב האישום. בפרק זמן זה לא נעשתה פניה מצד הנאשם אל המאשימה.

18. עיון במספר דוגמאות להחלטות שבהן התקבלה הטענה לביטול כתבי האישום מלמד:

א. ת"פ (שלום ק"ג) 28327-03-19 **מדינת ישראל נ' איגור בוביבסקי** (נבו 10.02.2020)

בנסיבותיה של החלטה זו, בית-המשפט עמד על "עמדתה הנחרצת של ב"כ המאשימה בדיון, ממנה אפשר להסיק בטעות שזכות השימוע אינה מהותית" (עמ' 9 לפרוטוקול). זאת בשילוב עם העובדה שהודעת היידוע בדבר השימוע נשלחה לכתובת ישנה הרשומה במשרד הפנים, ולא הכתובת שסיפק החשוד למשטרה בעת חקירתו.

ב. ת"פ (שלום אש') 49162-09-14 **מדינת ישראל נ' מרדכי דמרי** (נבו 30.11.2017)

בהחלטה זו, התגלה שהתביעה לא רק שלא שלחה לחשוד מכתב יידוע כלל, אלא בנוסף לכך, ב"כ הנאשם הצהיר כי בפנייתו לגורמי התביעה, הוא נענה בסירוב לבחון את חומר הראיות שבתיק.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 25200-06-17 **מדינת ישראל נ' סלאמה אבו רקייק** (נבו 11.03.2020)

המדובר בכתב אישום שהוגש בחודש יוני 2017, בית-המשפט התייחס לכך שהתקיימו הליכים מקדמיים לקבלת חומרי חקירה, שהתקבלו בהמשך רק בתחילת שנת 2019.

19. ניתן ללמוד כי הטעמים והנסיבות שעמדו בבסיס ההחלטות שלעיל, ואשר הובילו לבסוף לביטול כתבי האישום, לא מתקיימים במסגרת המקרה דנן.

20. נוכח האמור לעיל, והיות שמדובר במקרה בו לא הייתה למאשימה כוונה להתעלם מהוראות הדין ולא לקיים הליך שימוע עובר להגשת כתב האישום וכי מדובר בהפרה מינורית יחסית, הניתנת לריפוי, סבורני כי האיזון הראוי ימצא ביטוי בביצוע שימוע בעוד כתב האישום עומד על כנו.

21. משכך, על המאשימה לקיים שימוע בתיק זה בתוך 30 ימים מקבלת החלטה זאת, ולעדכן את בית המשפט בתוצאותיו עד ליום 2.7.23

המזכירות תודיע לצדדים ותעלה לעיוני בתום המועד.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ג, 18 מאי 2023, בהעדר הצדדים.